KARTA PRACY UCZESTNIKA MODUŁ 5 ROZDZIAŁ 1

Chatbot, asystent i agent

Od nazw do sprawdzalnego kontraktu zakresu DocAssist

Czas	Pracujesz z	Rezultat
około 25 min	Analiza bez LLM	kontrakt_zakresu_<id>.md

Opiszesz aplikację, która odpowiada z dokumentów, pamięta ograniczony kontekst rozmowy i korzysta z trzech narzędzi tylko do odczytu. Zamienisz ogólne obietnice na zachowania możliwe do sprawdzenia.

Cel i rezultat rozdziału

Rozróżnisz interfejs rozmowy, rolę asystenta, RAG i wybór narzędzia oraz zapiszesz granice prototypu.

Po zakończeniu masz

- kontrakt obejmujący użytkownika, możliwości i ograniczenia;
- przypadek doprecyzowania i test działania zabronionego;
- propozycję jednego rozszerzenia tylko do odczytu.

Zanim zaczniesz

Rozpakuj cały pakiet Student. Zachowaj razem notebooki, dane, kod, checkpointy i wyniki. Ścieżki w karcie są liczone od Student. Przygotowanie stanowiska opisuje instrukcja pracy z modułem 5.

Otwórz notebook

`notebooki/M12_M5_R1_zakres_docassist_start.ipynb`

Materiał wejściowy	Do czego służy
dane/kontrakt_zakresu_szablon.json	Dwanaście pól decyzji do samodzielnego uzupełnienia.
dane/scenariusze_rozmowy.json	Przykłady pytań, źródeł i granic aplikacji.

Analiza bez LLM. Czas karty dotyczy ćwiczenia, bez instalacji i oglądania prezentacji. Materiał: M12-M5-v5, slajdy 8–44.

Praca krok po kroku

Krok 1 Przygotuj miejsce pracy — Otwórz notebook R1 i uruchom komórkę Przygotowanie.

- Nie uruchamiaj Ollama; ten rozdział nie wymaga modelu ani generowania.
- Zanotuj katalog OUT. Kod tworzy nowe miejsce zapisu dla każdej próby.

Krok 2 Nazwij odpowiedzialności — Uzupełnij cel_i_uzytkownik, interfejs i rola_asystenta.

- Wskaż, komu pomaga DocAssist i jaki wynik pokazuje użytkownikowi.
- Oddziel formę rozmowy od możliwości działania aplikacji.

Krok 3 Wyznacz granice — Uzupełnij mechanizm_agentowy, rola_rag, dozwolone i niedostepne.

- Oprzyj zakres na odpowiedzi z dokumentów, odczycie źródeł i metadanych.
- Nie przyznawaj aplikacji dostępu do powłoki ani prawa zmiany plików.

Krok 4 Opisz decyzje aplikacji — Uzupełnij doprecyzowanie, samodzielnosc i kontrola.

- Wskaż, kiedy trzeba zapytać użytkownika o obiekt lub identyfikator.
- Przypisz kontrolę do kodu aplikacji; sama instrukcja dla modelu nie jest zabezpieczeniem.

Krok 5 Dodaj przypadek graniczny — Uzupełnij test_negatywny i rozszerzenie_odczyt.

- Dla testu zapisz wejście, oczekiwane zachowanie i dowód braku wykonania.
- Rozszerzenie opisz jako propozycję poza trzema narzędziami wariantu podstawowego.

Krok 6 Zapisz kontrakt — Uruchom komórkę Zapis i otwórz utworzony plik Markdown.

- Jeśli pozostało UZUPEŁNIJ, funkcja niczego nie zapisze i wskaże brak.
- Zachowaj kontrakt do R6; po zmianie decyzji zapisz nową wersję, nie usuwając starej.

Ważne: kontrakt zapisuje Twoje decyzje projektowe. Rozszerzenie tylko do odczytu jest propozycją, a nie narzędziem już wdrożonym w aplikacji.

Punkty kontrolne pracy

Po etapie	Masz sprawdzić	Gdy wynik nie pasuje
Po opisie	Każda nazwa ma znaczenie w tej aplikacji.	Wskaż konkretną czynność i odpowiedzialny element.
Po teście	Widać oczekiwane odrzucenie i jego dowód.	Dodaj warunek, który można sprawdzić w logu.
Po zapisie	Plik zawiera komplet własnych decyzji.	Uzupełnij brakujące pola w notebooku.

Nazewnictwo i zapis wyników

Wyniki zapisują się w wyniki/R1/<data_id>/. Odczytaj rzeczywisty katalog z komunikatu Wyniki. Główny rezultat: kontrakt_zakresu_<id>.md.

Zapisz notebook przez Ctrl+S. Kolejny zapis kontraktu tworzy nową wersję z identyfikatorem. Sposób oddania określa prowadzący.

Lista kontroli przed zakończeniem

- □ Wypełniłem wszystkie dwanaście pól kontraktu.
- □ Odróżniam RAG od wyboru działania.
- □ Wskazałem przynajmniej jedno doprecyzowanie.
- □ Test negatywny ma wejście i oczekiwany rezultat.
- □ Rozszerzenie tylko do odczytu oznaczyłem jako propozycję.
- □ Otworzyłem zapisany kontrakt i zachowałem notebook.

Gdy pojawi się problem

Objaw	Najpierw sprawdź
Nie ma pliku kontraktu	Uzupełnij wszystkie pola i wykonaj komórkę Zapis.
Opis jest ogólny	Zastąp słowo „inteligentny” konkretną możliwością aplikacji.
Pomylone pytanie i działanie	Porównaj „Jak wykonać restart?” z „Zrestartuj usługę”.
Brak narzędzia do rozszerzenia	To propozycja projektu; nie dodawaj funkcji do rejestru podstawowego.

Zasada końcowa: zachowaj oryginalny wynik i własne uzasadnienie. Błędna odpowiedź lub decyzja modelu jest materiałem do analizy, nie powodem do poprawiania surowego zapisu.